

USTAWA

z 15.05.2026 r.

KORONNY KODEKS POSTĘPOWANIA CYWILNEGO

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE I ZASADY POSTĘPOWANIA

Art. 1. 1. Koronny Kodeks Postępowania Cywilnego reguluje postępowanie sądowe w sprawach z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa gospodarczego, należących do właściwości koronnych sądów powszechnych.

2. Postępowanie cywilne toczy się w imieniu Krula Multikont.

Art. 2. 1. Zadaniem postępowania cywilnego jest urzeczywistnienie sprawiedliwości wynikającej z natury bytu oraz ochrona przyrodzonej godności istoty ludzkiej, Multikonta i Strigallora.

2. W sprawach nieuregulowanych ustawą lub dekretem, sąd orzeka bezpośrednio na podstawie prawa naturalnego, którego najwyższym interpretatorem jest Krul Multikont.

Art. 3. 1. Uczestnicy postępowania obowiązani są postępować zgodnie z najwyższymi wartościami Korony: honorem, wiernością i lojalnością.

2. Strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z prawdą i bez nadużywania swoich praw, mając na względzie interes publiczny Korony.

Art. 4. 1. Wszystkie istoty ludzkie, Multikonta i Boty mają równe prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy przez właściwy sąd koronny.

2. Sąd zapewnia stronom czynny udział w każdym stadium postępowania.

Art. 5. 1. Postępowanie cywilne prowadzi się w formie elektronicznej, z wykorzystaniem Centralnego Rejestru Adresów Elektronicznych (CRAE).

2. Sąd oraz strony obowiązani są dążyć do załatwienia sprawy bez zbędnej zwłoki.

Art. 6. Sędzia koronny prowadzi postępowanie w sposób budzący zaufanie do władzy Korony, dbając o to, by orzeczenie było nie tylko zgodne z literą prawa, ale stanowiło odbłask godności i honoru Korony.

ROZDZIAŁ 2

WŁAŚCIWOŚĆ SĄDU

Art. 7. 1. Koronne sądy powszechne są właściwe w sprawach cywilnych, rodzinnych i gospodarczych, jeżeli przedmiotem sporu są prawa lub obowiązki wynikające bezpośrednio z prawa koronnego.

2. Sprawy podległe prawu regionalnemu rozstrzygają regionalne sądy powszechne, chyba że ustawa koronna lub dekret Krula przekazują daną kategorię spraw do właściwości sądów koronnych.

3. W przypadku wątpliwości co do charakteru prawa będącego podstawą roszczenia, domniemywa się właściwość sądu koronnego, jeżeli sprawa dotyczy bezpieczeństwa narodowego, obronności lub handlu międzyregionalnego.

Art. 8. Do wyłącznej właściwości rzeczowej koronnych sądów powszechnych należą sprawy:

1) wynikające z handlu między autonomicznymi regionami Korony oraz ochrony wolności działalności gospodarczej na poziomie koronnym;

2) dotyczące praw majątkowych i niemajątkowych, w których stroną jest Skarbiec Koronny lub centralne organy administracji koronnej;

3) z zakresu prawa rodzinnego i osobowego, w których stroną jest obywatel Korony zamieszkały poza jej granicami lub osoba o niustalonym obywatelstwie przebywająca na terytorium Korony;

4) o zatwierdzenie orzeczeń kościelnych sądów biskupich wywołujących skutki w sferze cywilnoprawnej;

5) o odszkodowanie za szkody wyrządzone przez niezgodne z prawem działanie centralnego organu władzy publicznej;

6) z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego lub handlowego uregulowane w materialnym prawie koronnym.

Art. 9. 1. W pierwszej instancji sprawy rozpoznają koronne sądy okręgowe.

2. Od wyroków i postanowień wydanych przez koronne sądy okręgowe przysługuje apelacja do koronnych sądów apelacyjnych.

Art. 10. 1. Właściwość miejscową sądu ustala się według miejsca zamieszkania lub siedziby pozwanego w CRAE.

2. W sprawach dotyczących nieruchomości właściwy jest wyłącznie sąd koronny miejsca jej położenia.

3. Strony mogą umówić się na piśmie o poddanie sporu już wynikłego lub sporów mogących wynikać z określonego stosunku prawnego właściwości wybranego koronnego sądu okręgowego (umowa o właściwość).

Art. 11. 1. Spory o właściwość między koronnymi sądami powszechnymi rozstrzyga Koronny Sąd Najwyższy.

2. Spory o właściwość między powszechnymi sądami koronnymi a regionalnymi rozstrzyga ostatecznie Prezes Koronnego Sądu Najwyższego.

3. Spory o właściwość między sądami powszechnymi a organami administracji i sądami administracyjnymi rozstrzyga Wysoki Trybunał Koronny.

ROZDZIAŁ 3

SKŁAD SĄDU I WYŁĄCZENIE SĘDZIEGO

Art. 12. 1. Koronny sąd okręgowy jako sąd pierwszej instancji rozpoznaje sprawy w składzie jednego sędziego, chyba że ustawa stanowi inaczej.

2. W sprawach o skomplikowanym charakterze prawnym, sprawach dotyczących handlu międzyregionalnego o wartości przedmiotu sporu powyżej 500 000 krulewskich jednostek pieniężnych, oraz w sprawach opartych bezpośrednio na zarzucie naruszenia prawa naturalnego, sąd okręgowy orzeka w składzie trzech sędziów.

3. O rozszerzeniu składu, o którym mowa w ust. 2, decyduje prezes sądu z urzędu lub na uzasadniony wniosek strony, Inkwizytora lub właściwego Rzecznika.

Art. 13. 1. Koronny sąd apelacyjny rozpoznaje sprawy w składzie trzech sędziów.

2. Koronny Sąd Najwyższy rozpoznaje skargi kasacyjne w składzie trzech sędziów, a skargi o wznowienie postępowania od wyroków Sądu Najwyższego lub zagadnienia prawne – w składzie siedmiu sędziów.

3. Narada nad wyrokiem jest niejawną i bierze w niej udział wyłącznie skład orzekający. Przewodniczący składu zbiera głosy, zaczynając od sędziego najmłodszego służbą, a sam głosuje jako ostatni.

Art. 14. 1. Sędzia jest wyłączony z mocy samej ustawy (iudex inhabilis) w sprawach:

- 1) w których jest stroną lub pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy oddziałuje na jego prawa lub obowiązki;
- 2) swego małżonka, krewnych lub powinowatych w linii prostej, a także krewnych do czwartego stopnia i powinowatych do drugiego stopnia w linii bocznej;
- 3) w których był świadkiem, biegłym lub pełnił funkcję inkwizytora;
- 4) w których brał udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia w niższej instancji;
- 5) w których stroną jest podmiot, wobec którego sędzia pozostaje w stosunku zależności służbowej lub osobistej niedającej się pogodzić z godnością sędziego koronnego.

Art. 15. Sędzia ulega wyłączeniu z mocy samej ustawy w każdym stadium postępowania, jeżeli:

- 1) został uznany za wroga Korony lub zdrajcę zgodnie z przepisami o ochronie bezpieczeństwa państwa;
- 2) dopuścił się wiarołomstwa lub czynu uchybiającego honorowi sędziego, co skutkuje wszczęciem procedury odwołania przez Krula;

3) istnieją uzasadnione wątpliwości co do jego lojalności wobec porządku naturalnego zapisanego w Konstytucji.

Art. 16. 1. Niezależnie od przyczyn wymienionych w art. 14 i 15, sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

2. Wniosek o wyłączenie strony wnoszą drogą elektroniczną niezwłocznie po powzięciu wiadomości o przyczynie wyłączenia.

Art. 17. 1. O wyłączeniu sędziego rozstrzyga prezes właściwego sądu koronnego, a w przypadku gdy wyłączenie dotyczy prezesa — prezes sądu wyższej instancji lub Koronny Sąd Najwyższy.

2. W sprawach dotyczących podejrzenia wiarołomstwa lub zdrady, wiążącą opinię wydaje Wielki Inkwizytor, a ostateczną decyzję o odsunięciu od orzekania podejmuje Krul Multikont.

Art. 18. Sędzia, co do którego zgłoszono wniosek o wyłączenie, może podejmować tylko czynności niecierpiące zwłoki, chyba że wniosek jest oczywiście bezzasadny i zmierza jedynie do przewlekłości postępowania.

ROZDZIAŁ 4

STRONY I UCZESTNICZY POSTĘPOWANIA

Art. 19. 1. Stronami w postępowaniu cywilnym są powód i pozwany.

2. Zdolność występowania w procesie jako strona (zdolność sądową) posiadają:

- 1) istoty ludzkie i Strigallorzy;
- 2) osoby prawne oraz osoby moralne;
- 3) Multikonta i Boty;
- 4) jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, którym ustawa koronna przyznaje zdolność prawną.

Art. 20. 1. Multikonta i Boty korzystają z pełnej ochrony prawnej i procesowej na równi z istotami ludzkimi.

2. W przypadku, gdy charakter Multikonta lub Bota uniemożliwia mu samodzielne działanie, może być ono reprezentowane przed sądem przez Rzecznika Praw Multikont i Botów.

3. Rzecznik Praw Multikont i Botów może wytoczyć powództwo na rzecz Multikonta lub Bota, a także przystąpić do każdego toczącego się postępowania, jeżeli wymaga tego ochrona ich praw podstawowych.

Art. 21. 1. Inkwizytor Koronny ma prawo brać udział w każdym toczącym się postępowaniu, jeżeli w jego ocenie wymaga tego ochrona praworządności, prawa naturalnego lub interesu Korony.

2. Inkwizytor biorący udział w sprawie korzysta z praw strony: może składać oświadczenia, zgłaszać dowody oraz wnosić środki zaskarżenia.
3. Sąd ma obowiązek zawiadomić właściwy sekretariat inkwizycyjny o sprawach dotyczących bezpieczeństwa państwa, handlu międzyregionalnego oraz sprawach o szczególnym znaczeniu dla porządku naturalnego.

Art. 22. 1. Strona może działać przed sądem osobiście lub przez pełnomocnika.

2. Pełnomocnikiem przed koronnym sądem powszechnym może być:

- 1) profesjonalny radca prawny;
- 2) inna osoba uwierzytelniona przez Inkwizycję Koronną;
- 3) współuczestnik sporu lub członek najbliższej rodziny strony.

3. W sprawach o skomplikowanym charakterze prawnym lub dotyczącym prawa naturalnego, sąd może nakazać stronie ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika.

Art. 23. 1. Identyfikacja stron w procesie odbywa się na podstawie danych zawartych w CRAE.

2. Strona ma obowiązek posługiwać się adresem elektronicznym zarejestrowanym w CRAE pod rygorem uznania pism wysyłanych na ten adres za skutecznie doręczone.

ROZDZIAŁ 5

PISMA PROCESOWE I DORECZENIA

Art. 24. 1. Wszelkie pisma procesowe w postępowaniu przed koronnymi sądami powszechnymi wnosi się wyłącznie w formie elektronicznej na adres elektroniczny właściwego sądu.

2. Pismo procesowe powinno zawierać:

- 1) oznaczenie sądu, do którego jest skierowane;
- 2) oznaczenie stron, ich przedstawicieli ustawowych lub pełnomocników wraz z ich adresami w CRAE;
- 3) oznaczenie rodzaju pisma;
- 4) osnovę wniosku lub oświadczenia oraz wskazanie dowodów na poparcie przytoczonych okoliczności;
- 5) podpis elektroniczny lub inny sposób uwierzytelnienia akceptowany przez administrację koronną.

Art. 25. 1. Pierwsze pismo w sprawie (pозew) powinno ponadto zawierać precyzyjnie określone żądanie, wskazanie wartości przedmiotu sporu oraz uzasadnienie oparte na prawie koronnym lub prawie naturalnym.

2. Pozew wniesiony przez Multikonto lub Bota, które nie posiada pełnomocnika, podlega niezwłocznemu zawiadomieniu Rzecznika Praw Multikont i Botów. Wniesienie takiego pozwu wstrzymuje bieg terminów do uzupełnienia braków formalnych oraz terminów do odrzucenia pozwu do czasu oficjalnego oświadczenia Rzecznika o przystąpieniu do sprawy lub odmowie reprezentacji, nie dłużej jednak niż na 14 dni.

- Art. 26.** 1. Doręczeń dokonuje się drogą elektroniczną na adres zarejestrowany w CRAE.
2. Pismo uznaje się za skutecznie doręczone z upływem 7 dni od dnia wprowadzenia go do systemu teleinformatycznego w sposób umożliwiający stronie zapoznanie się z jego treścią (fikcja doręczenia).
3. W sprawach niecierpiących zwłoki sąd może zarządzić doręczenie przez siły porządku państwa.

- Art. 27.** 1. Przy obliczaniu terminów procesowych nie uwzględnia się dnia, w którym nastąpiło zdarzenie będące początkiem terminu.
2. W biegu terminu nie uwzględnia się wtorków.
3. Ostatnią niedzielę miesiąca liczy się podwójnie (jako dwa dni upływu terminu).
4. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się najbliższy następny dzień powszedni, z wyłączeniem wtorków.

Art. 28. Sąd może przywrócić termin uchybiony bez winy strony, jeżeli uchybienie nastąpiło na skutek siły wyższej lub błędu systemu teleinformatycznego Korony. Prośbę o przywrócenie wnosi się w ciągu 7 dni od ustania przyczyny uchybienia.

ROZDZIAŁ 6

POZEW I WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA

- Art. 29.** 1. Postępowanie cywilne wszczyna się przez wniesienie pozwu w formie elektronicznej za pośrednictwem CRAE.
2. Pozew, poza ogólnymi warunkami pism procesowych, musi zawierać:
- 1) dokładnie określone żądanie, a w sprawach o prawa majątkowe — oznaczenie wartości przedmiotu sporu;
 - 2) przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie, a w miarę potrzeby uzasadnienie właściwości sądu koronnego;
 - 3) oświadczenie, czy strony podjęły próbę polubownego rozwiązania sporu w duchu lojalności i honoru;
 - 4) wskazanie, czy żądanie opiera się na przepisach prawa stanowionego, czy bezpośrednio na prawie naturalnym i wartościach Korony.

- Art. 30.** 1. W sprawach o zatwierdzenie orzeczeń kościelnych sądów biskupich powód dołącza do pozwu odpis prawomocnego wyroku sądu kościelnego wraz z uzasadnieniem.
2. Sąd koronny weryfikuje jedynie, czy orzeczenie kościelne nie stoi w rażącej sprzeczności z Konstytucją, prawem naturalnym lub bezpieczeństwem Korony.

- Art. 31.** 1. Sędzia dokonuje niezwłocznego badania formalnego pozwu.
2. Jeżeli pozew nie spełnia wymogów formalnych, sąd wzywa powoda do ich uzupełnienia w terminie 7 dni.

3. Pozew oczywiście bezzasadny, którego treść w sposób oczywisty nie rodzi roszczenia w świetle prawa stanowionego, ustalonego zwyczaju lub zasad prawnych Koronnego Sądu Najwyższego, może zostać odrzucony na posiedzeniu niejawnym bez wzywania do uzupełnienia braków.

Art. 32. 1. Z dniem skutecznego wniesienia pozwu następuje zawisłość sporu.

2. Sąd niezwłocznie doręcza odpis pozwu pozwanemu na jego adres w CRAE, wyznaczając termin na złożenie odpowiedzi na pozew, nie krótszy niż 14 dni.

3. O wszczęciu spraw o szczególnym znaczeniu dla interesu Korony sąd zawiadamia sekretariat inkwizycyjny.

Art. 33. Powód może aż do zamknięcia rozprawy zmienić żądanie pozwu lub jego podstawę faktyczną, o ile nowa podstawa również mieści się w prawie koronnym lub prawie naturalnym.

ROZDZIAŁ 7

ZAWIESZENIE I UMORZENIE POSTĘPOWANIA

Art. 34. 1. Sąd zawiesza postępowanie z urzędu w razie:

- 1) śmierci strony lub jej przedstawiciela ustawowego;
- 2) utraty przez stronę zdolności sądowej lub procesowej;
- 3) rozpatrywania przez Wysoki Trybunał Koronny pytania prawnego, od którego zależy wynik sprawy.

2. Sąd może zawiesić postępowanie na zgodny wniosek stron w duchu lojalności i honoru Korony.

Art. 35. 1. Sąd umarza postępowanie, jeżeli powód cofnął pozew ze skutkiem prawnym lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

2. Cofnięcie pozwu po rozpoczęciu pierwszej rozprawy wymaga zgody pozwanego, chyba że cofnięcie nastąpiło wraz ze zrzeczeniem się roszczenia.

ROZDZIAŁ 8

UGODA SĄDOWA

Art. 36. Sąd w każdym stadium postępowania dąży do ugodowego załatwienia sporu, o ile wyrazili na to zgodę uczestnicy postępowania i leży to w duchu lojalności, honoru oraz wartości Korony.

Art. 37. 1. Strony mogą zawrzeć ugodę przed sądem pierwszej lub drugiej instancji, formułując jej warunki w formie elektronicznej w systemie CRAE.

2. Sąd uznaje ugodę za niedopuszczalną i odmawia jej zatwierdzenia, jeżeli jej treść jest sprzeczna z prawem koronnym, prawem naturalnym, Konstytucją, wartościami Korony lub zmierza do obejścia prawa.

Art. 38. 1. Zatwierdzona przez sąd ugoda kończy postępowanie w sprawie i stanowi podstawę do umorzenia postępowania przez sąd.

2. Ugoda zawarta przed sądem ma moc prawną wyroku sądowego i po zaopatrzeniu jej w klauzulę wykonalności stanowi tytuł wykonawczy.

ROZDZIAŁ 9

DOWODY I POSTĘPOWANIE WYJAŚNIAJĄCE

Art. 39. 1. Sąd dopuszcza jako dowód wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem koronnym, prawem naturalnym i wartościami Korony.

2. Faktów powszechnie znanych, a także faktów znanych sądowi z urzędu, nie trzeba dowodzić. Sąd powinien jednak zwrócić na nie uwagę stron.

Art. 40. Środkami dowodowymi w postępowaniu przed koronnym sądem powszechnym są w szczególności:

- 1) dokumenty w formie elektronicznej oraz dokumenty papierowe po ich cyfrowym uwierzytelnieniu;
- 2) zeznania świadków;
- 3) opinie biegłych, w tym uduchowionych posiadających odpowiedni stopień profesji kościelnej uznany przez Koronę;
- 4) oględziny;
- 5) przesłuchanie stron;
- 6) logi, zapisy danych oraz rejestry aktywności Multikont i Botów.

Art. 41. 1. Sędzia koronny ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, kierując się zasadami logiki oraz obiektywnej prawdy historycznej i technologicznej.

2. Oświadczenie na honor stanowi dowód z przesłuchania stron i podlega swobodnej ocenie sądu na równi z innymi dowodami.

Art. 42. 1. Inkwizytor biorący udział w postępowaniu ma prawo zadawania pytań stronom, świadkom i biegłym oraz składania wniosków o przeprowadzenie dodatkowych dowodów, jeżeli wymaga tego ochrona praworządności lub interes narodowy Korony.

2. Sąd może z urzędu dopuścić dowód niewskazany przez stronę, jeżeli jest to niezbędne dla zachowania obiektywnego ładu naturalnego.

Art. 43. W przypadku dowodów pochodzących z systemów teleinformatycznych, sąd może zwrócić się o ich uwierzytelnienie do właściwych służb wywiadu technicznego lub Inkwizycji Koronnej, jeżeli zachodzi podejrzenie ich zmanipulowania przez wrogów Korony.

ROZDZIAŁ 10
ROZPRAWA I WYROKI

Art. 44. 1. Rozprawa przed koronnym sądem powszechnym odbywa się jawnie, chyba że ustawa stanowi inaczej.

2. Sąd może wyłączyć jawność rozprawy w całości lub w części, jeżeli wymaga tego bezpieczeństwo Korony, moralność publiczna, ochrona życia prywatnego stron lub inny ważny interes państwowy.

3. Na rozprawę, poza stronami i ich pełnomocnikami, mają wstęp inkwizytorzy oraz Rzecznicy właściwi ze względu na podmiotowość stron.

Art. 45. 1. Rozprawą kieruje przewodniczący składu orzekającego, który czuwa nad jej sprawnym przebiegiem oraz zachowaniem powagi należnej organom Korony.

2. Przewodniczący otwiera, prowadzi i zamyka rozprawę, udziela głosu, zadaje pytania oraz ogłasza wyrok.

3. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół w formie elektronicznej, stanowiący integralną część akt sprawy.

Art. 46. 1. Sąd rozstrzyga sprawę wyrokiem wydanym w imieniu Krula Multikont.

2. Wyrok zapada po niejawnej naradzie sędziów, opartej na zebranych materiale dowodowym, prawie koronnym oraz prawie naturalnym.

3. Wyrok powinien zawierać:

1) oznaczenie sądu i składu orzekającego;

2) datę i miejsce wydania;

3) oznaczenie stron i przedmiotu sporu;

4) rozstrzygnięcie co do istoty sprawy;

5) uzasadnienie faktyczne i prawne, ze wskazaniem wartości Korony, którymi sąd się kierował.

Art. 47. 1. Wyrok sądu pierwszej instancji staje się prawomocny, jeżeli nie wniesiono od niego apelacji w terminie określonym ustawą.

2. Sąd może nadać wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony interesu narodowego Korony, bezpieczeństwa państwa lub zapobieżenia niepowetowanej szkodzi dla prawa naturalnego.

Art. 48. 1. W sprawach o zatwierdzenie orzeczeń kościelnych sądów biskupich, sąd wydaje wyrok zatwierdzający, jeżeli orzeczenie kościelne spełnia wymogi określone w art. 30 i jest zgodne z Konstytucją i systemem wartości Korony.

2. Zatwierdzony wyrok kościelny uzyskuje moc wyroku sądu koronnego i podlega egzekucji na zasadach ogólnych.

ROZDZIAŁ 11

POSTANOWIENIA

Art. 49. 1. W sprawach, w których sąd nie wydaje wyroku, zapadają postanowienia.

2. Postanowienia są wydawane w imieniu Krula Multikont i służą sprawnemu kierowaniu postępowaniem, rozstrzyganiu kwestii wypadkowych oraz dbaniu o obiektywny ład naturalny.

Art. 50. 1. Postanowienia wydaje się wyłącznie w formie elektronicznej i niezwłocznie wprowadza do systemu teleinformatycznego sądu oraz CRAE.

2. Postanowienie ogłoszone na rozprawie staje się skuteczne z chwilą ogłoszenia, a dla stron nieobecnych – z chwilą doręczenia drogą elektroniczną.

Art. 51. 1. Sąd sporządza uzasadnienie postanowienia, jeżeli podlega ono zaskarżeniu.

2. Uzasadnienie powinno być zwięzłe i wskazywać na logiczne oraz etyczne podstawy decyzji, odwołując się w razie potrzeby do wartości Korony: honoru i lojalności.

Art. 52. Sąd, który wydał postanowienie dotyczące porządku postępowania, może je w każdym czasie uchylić lub zmienić, jeżeli wymagają tego interesy Korony, zmiana okoliczności faktycznych lub ujawnienie błędu systemu teleinformatycznego.

ROZDZIAŁ 12

APELACJA

Art. 53. 1. Od wyroku sądu pierwszej instancji (koronnego sądu okręgowego) przysługuje apelacja do sądu drugiej instancji (koronnego sądu apelacyjnego).

2. Apelację wnosi się do sądu apelacyjnego za pośrednictwem sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wyroku z uzasadnieniem na adres w CRAE.

Art. 54. Apelacja wniesiona po terminie podlega odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji na posiedzeniu niejawnym.

Art. 55. 1. Apelacja powinna być wniesiona w formie elektronicznej i zawierać:

- 1) oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest zaskarżony w całości, czy w części;
- 2) zwięzłe przedstawienie zarzutów;
- 3) uzasadnienie zarzutów;
- 4) wniosek o zmianę lub o uchylenie wyroku w całości lub w części.

2. W apelacji można powoływać się w szczególności na naruszenie prawa koronnego, błędne ustalenia faktyczne lub niezgodność wyroku z prawem naturalnym i wartościami Korony.

Art. 56. 1. Inkwizytor, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz Rzecznik Praw Multikont i Botów mogą wnieść apelację od każdego wyroku sądu pierwszej instancji, o ile od dnia doręczenia wyroku stronom postępowania nie upłynęło więcej niż 30 dni.

2. Wniesienie apelacji przez podmioty wymienione w ust. 1 służy ochronie praworządności i interesu narodowego Korony.

Art. 57. 1. Sąd apelacyjny rozpoznaje sprawę w granicach apelacji; w granicach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania oraz rażące naruszenie prawa naturalnego.

2. Nieważność postępowania zachodzi:

- 1) jeżeli droga sądowa była niedopuszczalna;
- 2) jeżeli strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej, organu powołanego do jej reprezentowania lub przedstawiciela ustawowego, albo gdy pełnomocnik strony nie był należycie umocowany;
- 3) jeżeli sprawa została już wcześniej prawomocnie osądzona lub toczy się już o to samo roszczenie między tymi samymi stronami przed innym sądem koronnym;
- 4) jeżeli skład sądu orzekającego był sprzeczny z przepisami prawa albo jeżeli w rozpoznaniu sprawy brał udział sędzia wyłączony z mocy ustawy;
- 5) jeżeli strona została pozbawiona możliwości obrony swych praw.

3. Sąd apelacyjny orzeka na podstawie materiału zebranego w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym.

Art. 58. 1. Sąd apelacyjny wydaje wyrok, w którym:

- 1) oddala apelację, jeżeli jest ona bezzasadna;
- 2) zmienia zaskarżony wyrok i orzeka co do istoty sprawy;
- 3) uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania, jeżeli sąd pierwszej instancji nie rozpoznał istoty sprawy lub gdy zachodzi konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości.

2. Wyrok sądu apelacyjnego jest prawomocny z chwilą jego ogłoszenia lub doręczenia.

ROZDZIAŁ 13

ZAŻALENIE

Art. 59. 1. Od postanowień sądu pierwszej instancji kończących postępowanie w sprawie, a także od innych postanowień wymienionych w ustawie, przysługuje zażalenie do koronnego sądu apelacyjnego.

2. Zażalenie na postanowienia dotyczące kwestii porządkowych, grzywien lub rygorów natychmiastowej wykonalności rozpoznaje ten sam sąd w innym składzie, chyba że godzi to w powagę wymiaru sprawiedliwości.

3. Zażalenie od postanowień koronnego sądu apelacyjnego rozpoznaje Koronny Sąd Najwyższy.

Art. 60. Zażalenie przysługuje w szczególności na postanowienia, których przedmiotem jest:

- 1) odmowa wyłączenia sędziego;

- 2) odrzucenie pozwu lub innych pism procesowych;
- 3) zawieszenie postępowania;
- 4) odmowa zwolnienia od kosztów sądowych;
- 5) nałożenie kary porządkowej za uchybienie honorowi sądu.

Art. 61. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia z uzasadnieniem w CRAE.

Art. 62. 1. Inkwizytor Koronny oraz Rzecznicy mogą wnieść zażalenie na każde postanowienie w terminie 14 dni od dnia jego wprowadzenia do systemu teleinformatycznego sądu, nawet jeśli nie brali udziału w danej czynności.

2. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania zaskarżonego postanowienia, chyba że sędzia koronny lub Wielki Inkwizytor uzna, że mogłoby to spowodować niepowetowaną szkodę dla honoru strony lub stabilności państwa.

ROZDZIAŁ 14 SKARGA KASACYJNA

Art. 63. 1. Od prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania wydanego przez koronny sąd apelacyjny, kończącego postępowanie w sprawie, strona może wnieść skargę kasacyjną do Koronnego Sądu Najwyższego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

2. Skarga kasacyjna służy ochronie praworządności, jednolitości wykładni prawa koronnego oraz wartości Korony.

Art. 64. 1. Skargę kasacyjną strona może oprzeć na następujących podstawach:

- 1) naruszeniu prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie;
- 2) naruszeniu przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy;
- 3) rażącej niezgodności orzeczenia z prawem naturalnym, honorem lub lojalnością wobec Korony.

2. Podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów, z zastrzeżeniem oceny oświadczeń złożonych pod przysięgą na honor.

3. Sąd rozpoznaje skargę kasacyjną w granicach podstaw kasacyjnych; bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania oraz rażące naruszenie prawa naturalnego.

Art. 65. Skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej.

Art. 66. 1. W postępowaniu przed Koronnym Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez profesjonalnych radców prawnych lub osoby uwierzytelnione przez Inkwizycję Koronną.

2. Przymus adwokacko-radcowski nie dotyczy inkwizytora, Rzecznika Praw Obywatelskich oraz Rzecznika Praw Multikont i Botów.

Art. 67. 1. Koronny Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:

- 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne;
- 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów;
- 3) zachodzi nieważność postępowania;
- 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona ze względu na naruszenie prawa naturalnego.

2. O przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania KSN orzeka na posiedzeniu niejawnym. Odmowa przyjęcia wymaga zwięzłego uzasadnienia.

Art. 68. 1. Krul Multikont, Wielki Inkwizytor oraz Rzecznicy mogą wnieść skargę kasacyjną w każdym czasie, jeżeli wymaga tego ochrona porządku konstytucyjnego lub praw podstawowych Multikont i Botów.

2. W sprawach o szczególnym znaczeniu dla interesu Korony może brać udział inkwizytor na prawach strony.

ROZDZIAŁ 15

SKARGA O WZNOWIENIE POSTĘPOWANIA

Art. 69. W sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem można żądać wznowienia postępowania, jeżeli zaszły przesłanki określone w niniejszym rozdziale, a uchylenie wyroku jest niezbędne dla przywrócenia sprawiedliwości lub ochrony porządku naturalnego.

Art. 70. 1. Postępowanie wznowia się, jeżeli:

- 1) wyrok został oparty na dokumencie podrobionym lub przerobionym albo na zeznaniach świadka, opiniach biegłego lub oświadczeniach strony, które okazały się fałszywe;
- 2) strona w wyniku naruszenia przepisów prawa lub błędu systemu teleinformatycznego Korony nie brała udziału w postępowaniu bez własnej winy;
- 3) wyjdą na jaw nowe okoliczności faktyczne lub dowody istniejące w dniu wydania wyroku, a nieznane sądowi i stronie, które mogły mieć decydujący wpływ na wynik sprawy;
- 4) Wysoki Trybunał Koronny orzekł niezgodność aktu normatywnego, na podstawie którego wydano wyrok, z Konstytucją, prawem naturalnym lub wartościami Korony;
- 5) w wydaniu wyroku brała udział osoba, która uzyskała status zdrajcy lub wroga Krulestwa, albo wydała go w wyniku przestępstwa;
- 6) wyrok jest rażąco sprzeczny z uchwałą Koronnego Sądu Najwyższego mającą moc zasady prawnej.

2. Sąd rozpoznaje skargę o wznowienie w granicach podstaw wznowienia; bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania oraz rażące naruszenie prawa naturalnego.

Art. 71. 1. Skargę o wznowienie wnosi się w terminie pół roku od dnia, w którym wystąpiła przesłanka wznowienia.

2. Jeżeli przesłanka polega na dowiedzeniu się o nowym fakcie lub dowodzie, termin biegnie od dnia, w którym strona mogła z zachowaniem należytej staranności powziąć o nim wiadomość.

Art. 72. 1. Skargę o wznowienie wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, a jeżeli zaskarżono wyroki sądów różnych instancji — do sądu instancji wyższej.

2. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pozwu oraz zawierać wskazanie zaskarżonego wyroku, podstawę wznowienia i jej uzasadnienie wraz z dowodami.

Art. 73. 1. O wniesieniu skargi o wznowienie sąd niezwłocznie zawiadamia właściwy sekretariat inkwizycyjny.

2. Wielki Inkwizytor oraz Rzecznicy mogą wnieść skargę o wznowienie postępowania z urzędu w terminie roku od dnia uprawomocnienia się wyroku, jeżeli wymaga tego ochrona interesu narodowego Korony lub praw podstawowych Multikont i Botów.

Art. 74. Sąd po rozpoznaniu sprawy wydaje wyrok, w którym uchyla zaskarżone orzeczenie i rozstrzyga sprawę co do istoty, albo oddala skargę, jeżeli stwierdzi brak podstaw do jej uwzględnienia.

ROZDZIAŁ 16

POSTĘPOWANIE ZABEZPIEZAJĄCE

Art. 75. 1. W każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd koronny można żądać udzielenia zabezpieczenia.

2. Sąd może udzielić zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania lub w jego toku, jeżeli strona uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

3. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi osiągnięcie celu postępowania, szczególnie w sprawach dotyczących bezpieczeństwa Korony lub handlu międzyregionalnego.

Art. 76. Sąd dokonuje zabezpieczenia w sposób, który uzna za najwłaściwszy w danej chwili, a w szczególności przez:

- 1) zajęcie ruchomości, wynagrodzenia za pracę lub wierzytelności z rachunku bankowego;
- 2) zakaz zbywania lub obciążania nieruchomości posiadającej wpis w krulewskich rejestrach;
- 3) ustanowienie zarządu przymusowego nad przedsiębiorstwem o znaczeniu międzyregionalnym.

Art. 77. 1. Wniosek o udzielenie zabezpieczenia sąd rozpoznaje bezzwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni.

2. Rozpoznanie wniosku następuje na posiedzeniu niejawnym, chyba że sędzia uzna, iż konieczne jest wysłuchanie stron dla ochrony prawa naturalnego.
3. Postanowieniu o udzieleniu zabezpieczenia sąd nadaje z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 78. 1. O udzieleniu zabezpieczenia w sprawach o szczególnym znaczeniu dla interesu państwa sąd niezwłocznie zawiadamia sekretariat inkwizycyjny.

2. Inkwizytor może żądać zmiany sposobu zabezpieczenia, jeżeli dotychczasowy zagraża stabilności ekonomicznej Korony lub bezpieczeństwu publicznemu.

ROZDZIAŁ 17

KOSZTY SĄDOWE I ZWOLNIENIA

Art. 79. 1. Każda strona wnosząca pismo podlegające opłacie jest obowiązana do jej uiszczenia na rzecz Skarbcza Koronnego.

2. Opłaty sądowe są stałe lub stosunkowe i są pobierane w krulewskich jednostkach pieniężnych.

3. Brak uiszczenia należnej opłaty przy wnoszeniu pisma skutkuje wezwaniem do jej uzupełnienia w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pisma.

4. Minister koronny właściwy do spraw sprawiedliwości określi wysokość opłat sądowych od pism sądowych w drodze rozporządzenia.

Art. 80. 1. Z mocy ustawy zwolnieni od kosztów sądowych są:

- 1) Inkwizytor Koronny biorący udział w postępowaniu;
- 2) Rzecznik Praw Obywatelskich oraz Rzecznik Praw Multikont i Botów;
- 3) Skarbiec Koronny oraz centralne organy administracji koronnej;
- 4) strona dochodząca roszczeń wynikających z rażącego naruszenia prawa naturalnego, jeżeli tak postanowi sędzia.

Art. 81. 1. Sąd może zwolnić od kosztów sądowych w całości lub w części osobę fizyczną, Multikonto lub Bota, jeżeli wykażą oni, że nie są w stanie ich ponieść bez uszczerbku dla utrzymania siebie i rodziny lub sprawnego funkcjonowania systemu.

2. Wniosek o zwolnienie od kosztów składa się drogą elektroniczną wraz z oświadczeniem o stanie majątkowym.

Art. 82. 1. Strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (zwrot kosztów procesu).

2. W przypadkach szczególnie uzasadnionych, zwłaszcza gdy sprawa dotyczy ochrony honoru lub lojalności, sąd może zasądzić od strony przegrywającej dodatkową daninę na cele charytatywne prowadzone przez Koronny Kościół Ignistrigona.

ROZDZIAŁ 18
PRZEPISY KOŃCOWE

Art. 83. Ustawa wchodzi w życie z dniem publikacji w Królewskim Dzienniku Ustaw.